

ročne mlatilnice imajo še to posebno dobro lastnost, da tudi brez gonilnega kolesa in pri enakih delavnih močéh ravno toliko storé, kakor če bi imele gonilno kolo.

Tudi priprava za otresanje slame se tem mlatilnicam lahko pridene, kar bi pa jaz pri ročnih mlatilnicah ne priporočal.

Umrath-ova ročna mlatilnica brez gonilnega kolesa veljá v Pragi 120 gold. (Dal. prih.)

Priseženi vinski mešetarji.

V pospeševanje in polajšanje kupčije z vinom je ravnatelj sadje- in vinorejske šole v Mariboru, gosp. H. Goethe, ministerstvu poljedelstva v zboru vinorejcev in izvedencev na Dunaji leta 1873 nasvetoval postaviti po različnih vinorejskih krajih prisežene vinske mešetarje, ki bi imeli biti posredovalci med vinorejci in vinskimi kupci. Mešetar bi imel vse zaloge vina svojega okraja v zapisniku na tanko zapisane, in ker bi vina ne le po kolikosti, ampak tudi po vrednosti in ceni poznal, bi vinorejca in kupca pri prodavanju in nakupovanju kot prisežen mož s svojim svetom vestno podpiral. Vinskemu kupcu bi se tako izdatno zmanjšali visoki potroški, katere pogosto pri nakupovanju vina ima, ker mora daleč iz kraja v kraj, od vinorejca do vinorejca dostikrat po težavnih in nevarnih potih hoditi.

Mešetar bi moral pred vsem zaupanje vinorejcev svojega okraja imeti; pa bi mu tudi moralo mogoče biti, odločene službene ure ali dneve svojemu poslu žrtvovati. Moral bi v vedni dotiki stati z vinorejci svojega okraja in pa s kupci in trgovci vinskimi iz bližnjih in daljnih krajev, in jim kolikor mogoče pomagati ter jih s stanjem vinske trgovine v svojem okraju seznaniti.

Kot plačilo za svoje mešetarstvo bi pa od prodajalca in kupca odstotke spečanega vina dobival. — Stvar je po sklepu vinorejcev in krčmarjev v Mariboru dne 11. aprila zdaj tudi v državnem zboru sprožena bila, ko je Seidl s tovariši predlagal, da bi se izdala posebna postava, po kateri bi se ustmeno napravljanje vina nadzorovalo. Kaj da se misli storiti, še ni znano.

Tako piše „Slov. Gospodar“. Tudi Kranjska kmetijska družba je bila poprašana za svoje mnenje v tej zadevi; al, kakor slišimo, se nobena podružnica, po centralnem odboru o tem poprašana, ni izrekla za potrebo priseženih mešetarjev.

Nova postava o zemljiških knjigah za Kranjsko.

Danes prinesemo po besedah postavo potrjeno po Kranjskem zboru o novi napravi zemljiških knjig v vojvodstvu Kranjskem in notranjo uredbo teh knjig.

Ta deželna postava se naslanja na državni postavi od 25. julija 1871 drž. zak. št. 95, o vpeljavi splošne zemljeknjižne postave, in od 25. julija 1871, drž. zak. št. 96, o napravi novih zemljiških knjig in na ukaz ministerstva prava od 12. januarija leta 1872, drž. zak. št. 5, s katerim se je bil razglasil poduk za izvrševanje splošne zemljeknjižne postave. Ta deželna postava je jako važna zaradi pomanjkljivosti, katere se nahajajo deloma v naših sedanjih zemljiških knjigah.

Najprvo opomnimo na notranjo uredbo, katero bodo imele odsihmal zemljiške knjige in katera bo gotovo vsakemu posestniku prava dobrota, ker bo po teh knjigah dobil realni kredit (zaup na nepremakljivo blago), gotovo, popolnoma razločno podlago.

Zdaj se v zemljiških knjigah praviloma navajajo nepremičnine samo po svoji vrsti, kakor „celi grunt“, „polovica“, „tretjina“, „četrtna“, „sebenstvo“ itd., ter se nič gotovo ne vé, koliko zemljišča je s tem zaznamovanega; prihodnjič pa bo vsaka nepremičnina svoj imovinski list imela, v katerem bodo zapisani zemljiški deli (parcele) enako, kakor v zemljiško-davkarskem katastru in katasterski mapi (krajovidu). Kako važno je to, je vsakemu razumljivo, kdor vé, da zemljiško-davkarski kataster in mapa sama za-se nimata moči, dokazati lastnine.

Iz tega pa, da nova postava ukaže, ta kataster prenesti v zemljiško knjigo, izhaja ta velika dobrota, da je prihodnjič vsakemu posestniku zagotovljen popolno veljavni postavni dokaz, katere dele (parcele) ima njegovo posestvo, koliko obsega in katere meje ima.

Da se pa to vse vresniči, bodo okrajne sodnije po ukazu postave nemudoma začele svoje delovanje; toraj bi bilo želeti, da vsak novo zemljeknjižno postavo prebere in jo prav razume.

Postava

o napravi novih zemljiških knjig v vojvodstvu Kranjskem in o notranji uredbi teh knjig.

§. 1. V vojvodstvu Kranjskem se imajo na novo napraviti zemljiške knjige, kolikor obstoječe ne zadoštujejo zahtevam te postave.

Napravljajo se zemljiške knjige službeno.

§. 2. V zemljiške knjige se imajo vpisovati vse nepremične reči in vse nepremičnim rečem enake pravice (§. 298. obč. drž. zak.).

Izvzete so pa tiste nepremičnine, katere so:

1. javna imovina (§. 287. obč. drž. zak.);
2. v posesti kakega železniškega podvzetja ter se rabijo za železniški obrat;
3. predmet rudarske knjige.

2. Notranja uredba zemljiških knjig.

A. Glavna knjiga.

§. 3. Zemljeknjižni vložki, kateri obsegajo deželno-knjižne (gospôške), v vojvodstvu Kranjskem ležeče nepremične, sestavljajo skupaj eno glavno knjigo.

Kar se tiče nedeželno-knjižnih nepremičnin, naj zemljeknjižni vložki, kateri obsegajo nepremičnine ene katasterske občine, sestavljajo skupaj eno glavno knjigo.

Ako je treba, naj se naredé dopolnilni zvezki, in sicer za vsako glavno knjigo eden.

a) Obseg zemljeknjižnega vložka.

§. 4. Vsaka nepremičnina, katera je fizično skupaj držeča se celotina, mora biti samostalno zemljeknjižno telo. Več nepremičnin enega in istega lastnika, ako se tudi fizično skupaj ne držé, se more zložiti v eno zemljeknjižno telo le takrat, ako na teh nepremičninah ni različnih bremen in tudi ni o utesnitvi lastninskega prava nobene različnosti, ali če se pri zložitvi ob enem odpravijo tej nasprotné ovire.

Vsak zemljeknjižni vložek obsega samo eno zemljeknjižno telo.

b) Listi zemljeknjižnega vložka.

§. 5. Vsak zemljeknjižni vložek obstoji iz imovinskega lista in bremenskega lista.

§. 6. Imovinski list ima navajati vse dele, iz katerih obstoji zemljeknjižno telo, in tiste stvarne pravice, katero so zvezane z lastnino celega zemljeknjižnega tela ali enega dela.